

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocații Pelevaniuc Alla și Pleșca Corneliu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Pogudin Pavel xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.08.2019 – 28.01.2021;

Instanța de apel: 22.02.2021 – 12.05.2021;

Instanța de recurs: 26.08.2021 – 26.01.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 ianuarie 2021, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Pogudin Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 89 alin. (2) lit. a), 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Pogudin Pavel, pentru un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Pogudin Pavel la data de 08 iulie 2019, aproximativ ora 11:34 – 12:10, fiind privat prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 4-925/16 din 20 octombrie 2016 (definitivă din 07 noiembrie 2016), de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 ani, a condus automobilul de model „xxxxxxx” cu n/î xxxxxxx, până la adresa mun. Chișinău, str. xxxxxxx xxxxxxx. Ulterior, în momentul în care a fost stopat de către agenții de poliție ai unui echipaj INP și a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a

acceptat propunerea de efectuare la fața locului a alcooltestului „Drager”, care a indicat 0,30 mg/l alcool în aerul expirat, însă după conducerea lui la DRN, pentru a fi testat în vederea constatării stării de ebrietate și naturii ei, Pogudin Pavel a refuzat trecerea examenului medical și recoltarea probelor biologice.

Acțiunile lui Pogudin Pavel, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *adică refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pogudin Pavel să-i fie stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat, că în speță s-a stabilit circumstanța agravantă în privința lui Pogudin Pavel, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Prin urmare, a invocat partea acuzării prevederile art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, și jurisprudența CtEDO potrivit căreia pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea unei hotărâri ar trebui să evidențieze că au fost examinate cu adevărat chestiunile esențiale ce au fost prezentate.

4. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pogudin Pavel să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță i-a stabilit lui Pogudin Pavel o pedeapsă prea aspră și consideră că acestuia urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau minimul pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, potrivit art. 90 Cod penal.

Astfel, a menționat apărarea că, inculpatul Pogudin Pavel și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

De asemenea, a susținut că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare de până la 1 an. Deoarece cauza a fost examinată conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime a limitelor pedepsei, rezultă că pedeapsa în cazul dat poate fi stabilită în limitele de la 133 până la 160 de ore muncă

neremunerată în folosul comunității sau de la 3 luni până la 8 luni închisoare.

În acest context, apărarea a precizat că, inculpatul a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe care este de acord să o execute, reiterând că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, face partea din categoria celor ușoare și cauza a fost examinată pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de partea apărării, admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pogudin Pavel, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, încadrând fapta săvârșită corespunzător probelor administrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care au fost corect apreciate, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a stabilit, că în cadrul primei instanțe inculpatul a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate la faza urmăririi penale, își recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu dorește administrarea altor probe, astfel că în conformitate cu art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale (f.d.109), iar prima instanță a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Prin urmare, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate de către prima instanță, cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului Pogudin Pavel, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CEDO.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Pogudin Pavel, instanța de apel a stabilit în baza probelor administrate că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte.

Referitor la apelul declarat de partea acuzării, reținând prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 1 an, aceasta face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar careva circumstanțe atenuante

conform art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a menționat că sub acest aspect, nu se va reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, deoarece judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel că pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, se stabilește în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor.

Totodată, instanța de apel a reținut în privința inculpatului, în calitate de circumstanță agravantă, conform art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În acest context, instanța de apel a stabilit că prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 1-673/16 din 15 decembrie 2016, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Pogudin Pavel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților (f.d.41), astfel că, potrivit art. 111 alin. (1) lit. a) Cod penal, inculpatul nu are antecedente penale; prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 1-112/17 din 07 februarie 2017, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Pogudin Pavel în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM nr. 210 din 29 iulie 2016 (f.d.36), astfel că potrivit art. 111 alin. (1) lit. b) Cod penal, inculpatul nu are antecedente penale; iar prin sentința Judecătorei Chișinău nr. 1-714/2018 din 20 martie 2019, Pogudin Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.33) de 140 ore.

Reieșind din informația parvenită de la Biroul de Probațiune Rîșcani, mun. Chișinău, Pogudin Pavel, la data de 13 decembrie 2019 a executat integral 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității conform graficului, și a fost exclus de la evidență (f.d.108), astfel că potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, inculpatul nu are antecedente penale.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că la 08 iulie 2019, și anume momentul săvârșirii infracțiunii de către Pogudin Pavel, antecedentele penale determinate de condamnarea inculpatului prin sentința din 20 martie 2019, încă nu erau stinse, or acesta a executat integral pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității la data de 13 decembrie 2019. Astfel că, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost săvârșită de către inculpatul Pogudin Pavel în timp ce executa pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care i-a fost stabilită pentru o altă infracțiune. Așadar, se consideră că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în stare de recidivă.

Mai mult, instanța de apel a precizat că la stabilirea pedepsei inculpatului,

va ține cont de circumstanțele cauzei, precum și de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat de mai multe ori potrivit sentințelor indicate supra și se află la evidența medicului narcolog din 06 decembrie 2011 cu diagnoza „narcomania (opium)” (f.d.107).

De asemenea, instanța de apel a reținut și faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, inculpatul era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru fapte similare, dar nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite și în perioada în care se afla privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a săvârșit o altă faptă prevăzută de legea penală. Inculpatul anterior a săvârșit și alte infracțiuni care atentează inclusiv la siguranța traficului rutier (forma 246, f.d.28, 33, 36, 41, 43).

În acest context, instanța de apel a respins motivele declarate de către apărător cu privire la stabilirea lui Pogudin Pavel a unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau sub formă de închisoare în limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pentru o perioadă de probațiune de 1 an, dispunând admiterea argumentelor invocate de către procuror.

Or, inculpatul nu a făcut concluzii de pe urma condamnărilor anterioare, nu a pășit pe calea corijării, deși acestuia i-a fost acordată de mai multe ori posibilitatea de a se corija și a demonstra că cele săvârșite constituie un incident în biografia sa, însă acestea fiind ignorate, inculpatul a săvârșit o infracțiune cu intenție, care atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea apărătorului de a-i stabili lui Pogudin Pavel o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precizând că anterior de mai multe ori acestuia i-a fost aplicată o astfel de pedeapsă, care nu a dus la corectarea comportamentului inculpatului.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a conchis că inculpatului urmează să-i fie stabilită pedeapsă sub formă 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă pripit a concluzionat că în privința lui Pogudin Pavel sunt aplicabile prevederile art. 89 alin. (2), 90 alin. (1) Cod penal, în contextul în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că inculpatul anterior a săvârșit și alte infracțiuni, inclusiv de două ori fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, pentru care a fost condamnat inclusiv cu privarea pe un termen de trei ani de dreptul de a conduce mijloace de transport, însă inculpatul nu s-a corectat și a săvârșit infracțiunea pentru care este învinuit în prezenta cauză penală.

În opinia instanței de apel, nu poate fi reținut nici argumentul apărării potrivit căruia inculpatul are la întreținere un copil minor, menționând în acest sens că nici acest fapt nu l-a făcut pe inculpat să-și revadă conduita pentru a se corecta și a deveni un exemplu pentru copilul său.

Reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a ajuns la concluzia că corectarea și

reeducarea lui Pogudin Pavel va fi posibilă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, cu aplicarea prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

Consideră instanța de apel că în privința inculpatului Pogudin Pavel, scopul legii penale va putea fi realizat doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare, or, doar o pedeapsă privativă de libertate fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă la caz și va atinge scopul legii penale de restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului Pogudin Pavel, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat instanța de apel că este justificată aplicarea în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără ai fi aplicată acestuia instituția suspendării condiționate.

6. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Pogudin Pavel învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să fie încetat conform art. 60 Cod penal și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În argumentarea recursului menționează, că sancțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa maximă de până la 1 an închisoare, și în raport cu art. 16 alin. (2), 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Astfel, susține apărarea că, întrucât din momentul săvârșirii infracțiunii – 08 iulie 2019, au trecut mai mult de 2 ani, consideră că Pogudin Pavel la moment nu poate fi tras la răspundere penală, invocând prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) – 9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Prin urmare, conchide apărarea că procesul penal intentat în privința lui Pogudin Pavel, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmează a fi încetat din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

7. Avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pogudin Pavel să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond nu au

ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal.

Invocând totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite în speță, și anume căința sinceră a inculpatului, conlucrarea cu organul de urmărire penală, existența la întreținere a doi copii minori, indică apărarea prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Codul penal.

Prin urmare, consideră apărarea că în privința inculpatului Pogudin Pavel, va fi echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, întrucât acesta se caracterizează pozitiv de la locul de trai, are doi copii minori la întreținere, iar potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată de avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Pogudin Pavel, instanța de recurs atestă, că titularul acesteia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 11) există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de apărare precum că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului contrazic dispozitivul deciziei sau care sunt neclaritățile acestuia. .

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) și pct. (2) Cod de procedură penală, din care rezultă că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat, și admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, iar dispozitivul fiind expus clar.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele apărării privind expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Pogudin Pavel sub aspectul temeiului de recurs stipulat la p.11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate din următoarele considerente.

Conform art. 60 alin. (2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămânerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Potrivit art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

În acest context, instanța de recurs constată că, infracțiunea de comiterea căreia a fost recunoscut vinovat Pogudin Pavel, a fost săvârșită la data de 08 iulie 2019, iar decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 12 mai 2021.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, instanța de recurs reține că, sancțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa maximă de până la 1 an închisoare, și în raport cu art. 16 alin. (2) Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

La caz, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Pogudin Pavel se calculează din 08 iulie 2019, și urma să expire la 08 iulie 2021, pe când decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 12 mai 2021, respectiv Pogudin Pavel a fost tras la răspundere penală în interiorul termenului de prescripție de 2 (doi) ani de la săvârșirea infracțiunii și nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 60 alin. (2) Cod penal.

9. Referitor la recursul ordinar declarat la data de 17 septembrie 2021, de către avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Pogudin Pavel, Colegiul penal notează că potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din analiza materialelor cauzei penale, Colegiul penal reține că decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iulie 2021 (f.d. 19-34, vol. II).

La caz, termenul de declarare a recursului se calculează din 03 iulie 2021, ziua imediat următoare datei pronunțării deciziei motivate și a expirat la 03 august 2021, aceasta fiind și ultima zi de depunere a recursului, pe când avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Pogudin Pavel, a declarat recursul la 17 septembrie 2021 (f.d. 78-82, vol. II), respectiv cu depășirea termenului de declarare a acestuia.

Astfel, Colegiul penal stabilește că omisiunea de a respecta termenul de depunere a recursului nu poate fi imputată instanței de judecată, or, părțile urmau să se intereseze de soarta dosarului, având obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (*cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, cauza Ghirea versus Moldova din 26 iunie 2012*), de a proteja drepturile inculpatului de acces la

instanță, inclusiv și de a depune în termenul legal cererea de recurs, fapt însă ignorat de aceștia, ce în consecință, s-a soldat cu omiterea nejustificată a termenului de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Conform art. 231 Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Colegiul penal menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide, că recursul declarat la data de 19 septembrie 2021 de către avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Pogudin Pavel este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Pogudin Pavel xxxxxx:**

- cel declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat,

- cel declarat de către avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului, ca fiind depus peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 martie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion